

VERGIFNIS

Matt 6:12 en Psalm 51

Vergifnis is een van die moeilikste, maar ook mees bevrydende aspekte van die Christelike lewe. In Matteus 6:12 bid Jesus: “Vergeef ons ons oortredings soos ons ook dié vergeef wat teen ons oortree.”

Hierdie woorde plaas twee werklikhede direk langs mekaar: ons eie behoefte aan God se vergifnis, en ons bereidheid om ander te vergewe. Dit is nie twee losstaande sake nie—hulle is diep verweef. Jesus leer ons dat ons nie net ontvangers van genade is nie, maar ook draers daarvan.

Wanneer ons eerlik na onself kyk, besef ons hoe afhanklik ons van God se vergifnis is. Ons maak foute, ons sondig, ons stel God en ander teleur. Tog kom ons telkens weer na Hom toe, met die hoop en vertrouwe dat Hy genadig is. Hierdie dinamiek sien ons baie duidelik in Psalm 51, waar Dawid sy hart uitstort voor God nadat hy gesondig het met Batseba. Sy woorde is rou en eerlik: hy probeer niks wegsteek of regverdig nie. Hy erken sy skuld en pleit vir God se genade: “Wees my genadig, o God... delg my oortredings uit.”

Dawid se gebed wys vir ons dat ware vergifnis begin by nederigheid en berou. Hy besef dat sonde nie net ’n fout is nie, maar ’n breuk in sy verhouding met God. Tog is daar ook hoop—hy vertrou dat God hom kan reinig, herstel en nuut maak. Dit herinner ons daaraan dat God se vergifnis nie oppervlakkig is nie; dit gaan diep en bring werklike verandering.

Maar Matteus 6:12 neem dit ’n stap verder. Dit konfronteer ons met ’n moeilike vraag: As ons só afhanklik is van God se vergifnis, hoe kan ons dit van ander weerhou? Om ander te vergewe is nie altyd maklik nie. Soms is die seer diep, die onreg werklik, en die emosies rou. Tog roep Jesus ons om dieselfde genade wat ons ontvang, uit te leef teenoor ander.

Hierdie spanning—tussen ontvang en gee, tussen berou en genade—lê in die hart van die Christelike geloof. In hierdie kleingroep gaan ons saam nadink oor wat dit beteken om werklik vergifnis te ontvang en te gee. Wat keer ons om ander te vergewe? Hoe lyk egte berou? En hoe kan ons groei in ’n lewe van genade?

Mag hierdie tyd saam vir ons ’n geleentheid wees om eerlik te reflekteer, maar ook om God se bevrydende vergifnis opnuut te ontdek—en dit met oop hande aan ander deur te gee.

Vrae vir bespreking

- 1) Wanneer jy na Matteus 6:12 kyk, wat tref jou die meeste van die verband tussen God se vergifnis van ons en ons vergifnis van ander?
- 2) In Psalm 51 sien ons hoe Dawid eerlik berou toon. Wat leer dit jou oor hoe egte berou lyk in jou eie lewe?
- 3) Hoekom dink jy is dit soms so moeilik om ander te vergewe, selfs al weet ons hoe baie ons self vergewe is?
- 4) Is daar iemand of 'n situasie in jou lewe waar jy sukkel om vergifnis te gee of te ontvang? Wat dink jy hou jou terug?
- 5) Hoe kan ons prakties groei in 'n leefstyl van vergifnis—beide om God se vergifnis te ontvang en dit aan ander uit te leef?